

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๗๐/๒๕๕๕

ศาลจังหวัดพัทลุง
ศาลปกครองสงขลา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

(มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓))

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

คดีที่เอกชนยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นเอกชนในฐานะผู้ก่อสร้าง ควบคุม ดูแลรักษา
กระเช้าลากเลื่อน จำเลยที่ ๒ ในฐานะนายจ้าง และจำเลยที่ ๓ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้
ร่วมรับผิดชอบละเมิดจากการที่จำเลยที่ ๑ ได้กระทำโดยประมาททำให้ลวดที่ใช้ลากกระเช้าขาด
เป็นเหตุให้กระเช้าซึ่งโจทก์โดยสารตกลงมา ทำให้ได้รับบาดเจ็บอันตรายสาหัส ข้อพิพาทระหว่าง
โจทก์กับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ทั้งสองศาลเห็นพ้องกันว่า เป็นเรื่องของเอกชนกับเอกชนด้วยกัน
อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คงเหลือประเด็นข้อพิพาทระหว่างโจทก์กับจำเลย
ที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองที่ทั้งสองศาลเห็นแย้งกัน เห็นว่า มูลละเมิดอันเป็นเหตุหลัก
แห่งการฟ้องคดีนี้ เกิดจากการที่จำเลยที่ ๑ ได้ก่อสร้างกระเช้าลากเลื่อน (ลิฟต์) แล้วกระทำโดย
ประมาททำให้ลวดที่ใช้ลากกระเช้าขาดเป็นเหตุให้กระเช้าซึ่งโจทก์โดยสารตกลงมา ทำให้โจทก์
ได้รับบาดเจ็บอันตรายสาหัส ประเด็นแห่งคดีจึงเป็นเรื่องของเอกชนฟ้องเรียกค่าเสียหายในมูล
ละเมิดจากเอกชนด้วยกัน ที่โจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองเพียงเพราะใน
ฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลหรืออนุญาตให้ก่อสร้างเท่านั้น เหตุละเมิดตามคำฟ้อง
ของโจทก์จึงมิได้เป็นผลโดยตรงจากการกระทำของจำเลยที่ ๓ อันเกิดจากการใช้อำนาจตาม
กฎหมายหรือจากกฎ คำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งอื่น และไม่ได้เกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่
กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร จึงมิใช่คดีพิพาท
เกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง อันจะอยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ตาม
มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่เป็นข้อพิพาทที่อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม